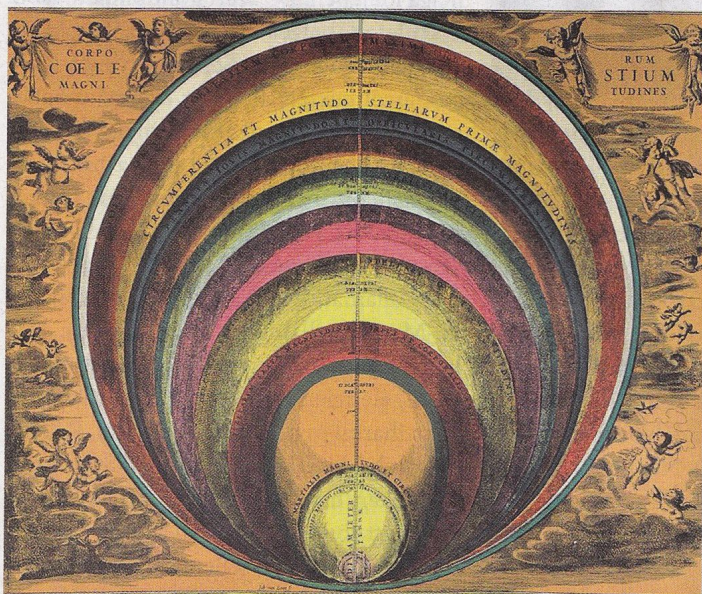

A Föld szférái

A szellemi fejlődés fokozatai

A vallási és szent iratokban megtalálhatjuk a mennyei szférákról szóló leírásokat, ahová az emberek lelkei kerülnek a haláluk után. A 19. században újra előrukkoltak ezekkel a tanokkal, épp időben, mielőtt még végleg elfelejtettük volna őket. A spiritiszta médiumok a szellemek közlései alapján leírták a szférák fokozatait és hogy milyen szellemek tevékenykednek bennük. Mi köze van a Földnek a szférákhoz? Hogyan képzeljük el a szellemek hierarchikus rendjét?

A láthatatlan világ mindig körülölelt bennünket és erről nemcsak a vallási iratokban esik szó, hanem rengeteg tapasztalat támasztja alá ezt a kijelentést. A mennyei szférák létezésével az ókori görög filozófusok és kozmológusok is foglalkoztak, akik ezeket égi gömbökként képzelték el. Már a 11. századtól kezdődően megtalálhatjuk a földköri koncentrikus körök modelljét a művészeti ábrázolásokon. A keresztények, a muszlimok és a zsidók is írtak róluk és éterikus jellegűnek vélték.

Spirituális utazások

Az elképzelés szerint maga Isten teremtette a szférákat és a legmagasztosabbak a meny-

nyek birodalmának tekinthetők, ahol az angyalok laknak. Az 1500-as éveket követően számos módon próbálták megoldani – mások bonyolítani – a szférák létezését. Néhány filozófus és tudós felvetette, hogy fizikai gömbként is létezhetnek, de ez a nézet végül nem hódított teret az éterikus felfogás mellett.

Sokan úgy vélekedtek, hogy nemcsak a Föld, de az összes égitest körül vannak szférák. Mindenesetre abban mindenki egyetértett, hogy úgy kell elképzelnünk, mint az egymásban elhelyezkedő matrjoska babákat.

A tudomány fejlődésével a szférák létezésének kérdése lekerült a napirendről és a misz-

ticizmusban jelent meg újra. Az 1800-as évek viktoriánus korszakában a spiritiszta médiumok szellemektől nyert közléseiben ismét szerepet kaptak az égi gömbök. Szerintük a halottak azt állították, hogy van túlvilág, de nem úgy, ahogyan azt a vallásos tanok hirdetik. A halál utáni életet úgy kell elképzelnünk, hogy mindenki abba a szférába jut, ahová a szellemi fejlettsége lévén kerülhet. Ez attól függött, hogy a lélek milyen életet élt a Földön és hogy milyen tapasztalatokkal rendelkezett. Mindenesetre a tézisének szerint a bolygót hét légköri gyűrű vagy kör veszi körül és mindegyiknek hét szférája van. Míg az alsóbbak lakói közel vannak a Földhöz és inkább alantasabb szellemek lakják, addig a magasabbakban jóságos lények találhatóak.

Így vélekedett erről Vay Adelmá (1840-1925) grófnő, aki médiumi képességei révén 1903-ban írta le a Nap és a Föld közötti szférákat. Adelmá részletesen ecsetelte ezeknek a helyeknek a különböző tulajdonságait, ahová szellemi testével jutott el. Ezt a szellemtestet – vagy asztráltestet – energetikailag védte le, hogy a szférák szellemei és azok tulajdonságai ne tapadjanak rá, ami a visszatéréskor a fizikai testét is veszélyeztetné. Utazzunk hát vele együtt!

A pokolból a mennyek felé

Az első légköri gyűrű első szférája Pokolnak nevezhető, mert fajtalanság és érzéketlenség

jellemzi. A szellemek itt fizikailag is szenvednek, lelki testük még nagyon sűrű. Sok szellemnek kell ily módon megbűnhődnie korábbi bűneiért és kicsapongásaiért. Azonban ebbe a szférába Isten vigasztaló és intő entitásokat küld

le, akik segítenek ezeknek a vétkes lelkeknek.

Eme szerencsétlen eltévelyedetteket innen csak a töredelmes bűnbánat válthatja meg. Ennek az első légköri gyűrűnek a szféráiba gyilkosok, örültek, rablók, alkoholisták, morfi-

umfüggők, kannibálok és mindenféle szörnyű szellemek kerültek. Csak akkor léphetnek tovább, ha felismerik, hogy a poklot maguk teremtették meg és az tükröződik vissza bennük, amit a Földön követtek el.

Azonban nem lehetetlen tovább lépniük a második gyűrű következő szféráiba, ahol Adelmá szerint különböző hitfelekezetek kapnak helyet az alábbi módon: „*Én a kasztok vagy a dogmák körének nevezném. Minden vallásfelekezet külön világot alkot magának; mindent, amit a Földön anyagi-
asan gondoltak és emberileg fogtak fel, azt itt tükröződésekben és képekben feltaláljuk, miket a szellemek maguknak hitük és fogalmaik útján teremtettek.*” Ezekből a szférákból akkor tudnak tovább jutni, ha elengedik a görcsös és dogmatikus ragaszkodásukat.

A harmadik légköri gyűrű első szférájában azok a természetvizsgáló tudósok találhatóak, akik istentagadók voltak az életük során. Ezt nem úgy kell érteni, hogy aki ateista az feltétlenül rossz ember, hanem a halála után nem képes megfelelően értelmezni a vele történeteket, így mindenképpen valamilyen alacsonyabb szférába fog kerülni. Adelmá itt egy olyan szellemmel beszélt, aki

azt sem akarta elhinni, hogy meghalt és a túlvilági hitet merő ámtításnak vélte.

A következő szférák az ateista bölcsész- vagy a hedonista nagyvilági emberek lelkeit fogadták magukba, akik gögösek voltak és mindenkinél okosabbnak hitték magukat. Ezeken a helyeken megtanulhatják, hogy a világról csak nagyon korlátolt és véges tudással rendelkeztek.

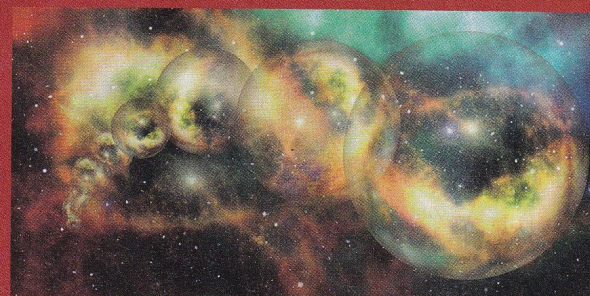
Nagyjából a harmadik légköri gyűrű hetedik szférájánál érünk el arra a szintre, amit mi úgy értékelnénk, hogy ez van közepén. Itt már jó szellemek is vannak, de még nekik is muszáj újra leszületniük, hogy további tapasztalatokat szerezzenek és megjavuljanak. Míg az előző szférákban a segítő és vigasztaló szellemeknek nehéz munkája van, mert a lelkek alig hallgatnak rájuk, addig itt már könnyebben elfogadják a segítségüket.

A negyedik gyűrű szféráiba átlépve Adelma azt találta, hogy a szellemek már tanulnak, oktatnak és gyógyulnak. Errefelé gyakrabban előbukkannak a jó és szép érzések. Itt azokat a tudósokat találhatjuk, akiket nem vitt el a gög – mint a korábban említett társaikat – és megfelelő alázattal rendelkeznek. Egyes szellemek a művészetekben – mint a festés vagy a zene – akarnak nagyot alkotni, így még az újonnan testet öltés előtt felkészítik magukat az életre. Továbbá azokra is rábukkanhatunk, akiknek a működését az emberszeretet és a magas erkölcs jellemzi a Földön.

Nem meglepő, hogy Adelma írók és költők szellemeivel is találkozott, akik így szóltak hozzá: „Minden embernek vannak pillanatai, melyekben vágyódás fogja el azután, amit túlvilágnak neveznek. Feltekint a csillagos égre és kérdi magában: Hová megyek? Szép nyári estén kertedben, vagy az erdőben ülsz, gyönyörűen ragyognak a csillagok milliói, a hold kísérteties árnyakat vet folyó fodraira,

A multiverzumok, mint közös létsíkok

A szférák modern változatai azok a buborékvilágok, amiket a tudomány multiverzumoknak nevezett el. Matematikai- fizikai- és valószínűségszámításokkal kimutatták, hogy ezek a valóságok igenis létezhetnek. A teoretikusok szerint a multiverzumok világában más lények is élhetnek, de egyesek úgy hiszik, hogy ezek ugyanazok a dimenziók, ahová az elhunytak kerülhetnek. Ám, hogy hogyan jöttek létre azt egyelőre még nagyobb homály

fedí: egyesek szerint az univerzum létrejöttének pillanatában több Nagy Bumm volt, míg mások úgy vélekednek, hogy mindez valóban a Mindenható munkája.

szent csend és áhítat borult az éjre, ami visszhangra talál az emberben. Boldog az, kit az éj fensége és szentsége megrezgett és aki az Alkotót imádvá, meg- leli őt a csillagok között; de jaj annak, aki érzéketlenül szemléli mindezt, aki se nem tagad, se nem hisz, kit csak a Föld vonz,

sabb szférákba, a többiek pedig küldetéseket vállalnak a Földre és más bolygókra.

A hatodik gyűrű a könyörületesség, az erény, a bölcsesség, a béke, a remény és az igaz hit helye. Sőt, itt jelennek meg a leggyönyörűbb érzelmek, mint például a tiszta szerelem és a

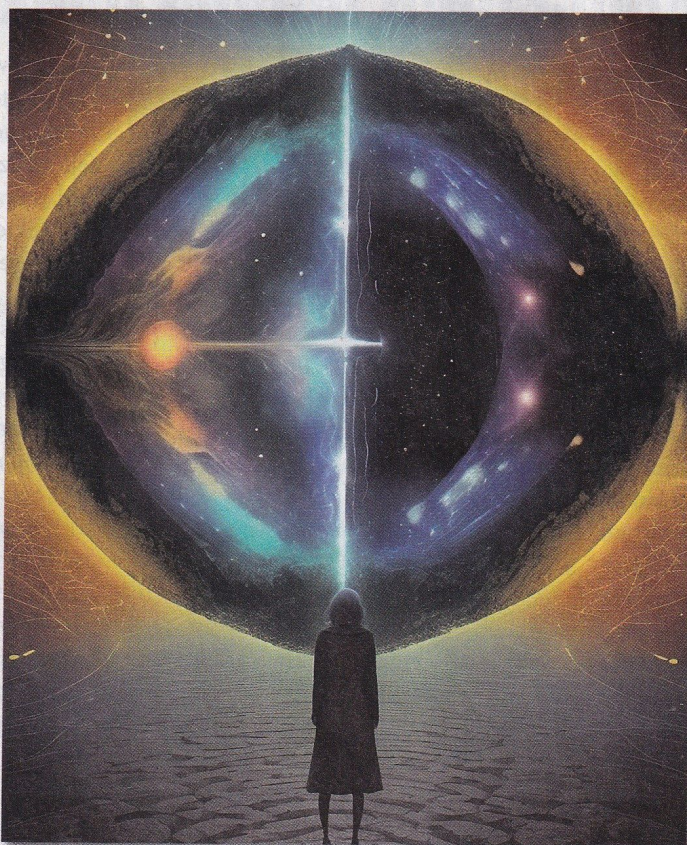
létek során. Úgyis mondhatnánk, hogy ez a szellemek egyesülésének a szférája. A hús törvénye teljesen megszűnik. Mindazonáltal a tanulásnak soha sincs vége, így tanítókkal is találkozhatunk, mert a Védőszellemek innen küldik sugallataikat az embereknek a Földre.

A tökéletesség útja

Azok, akik elérték a tökéletességet, beleolvadnak Istenbe, az Egységbe és újra egyesülnek az őseredetükkel. Miután a tanítószellemek végig vezették Adelmát az összes szférán, így búcsúztak el tőle: „Kedves tanítványom! Most már a célhoz értünk! Immár tudod, mi vár rád, azt is tudod, hogy minden ember bukott szellem, kinek vezekelnie és feladatát be kell töltenie a Földön. Tudod, hogy senki sem kárhozik el, tehát te se kárhoztass senkit. Ismered a hatalmokat, melyek téged rosszra csábítanak és azokat is, amelyek jóra ösztönöznek; menj, lépj a törvény útjára, mely azt parancsolja: Szeresd Istent mindenként felett és felebarátodat, mint önmagadat!”

Tény, hogy Adelma tapasztalatait áthatják vallásának hittételei, de talán valóban azokat a szférákat tapasztalta meg, amikről az elmúlt évszázadok folyamán már oly sokan beszéltek. Ha igen, akkor valóban fontos, hogy miképpen élünk ezen a bolygón és miután letettük porhüvelyünket, valójában melyik szférába kerülünk...

MISKOLCI LÁSZLÓ

de az ég nem.” Haladjunk egyre „feljebb” a mennyek felé! Az ötödik gyűrű hetedik szférája mindazoknak a gyülekező helye, akik a tökéletesség bizonyos fokát már elérték és akiknek a hatodik légköri gyűrűbe a bemenetel meg van engedve. Boldog szellemek serege mehet fel innen a maga-

magasfokú erkölcsiség. A hetedik – egyben utolsó – légköri gyűrű hét szférája már Istent közelíti meg. Itt mindazok a szellemek találkoznak, akiket nem testi, hanem szellemi szeretet fűzött össze az életben. Az a szeretet egyesül itt, amely önzetlen, hű és tiszta volt a korábbi életek és köztes